

tartomány költségvetésében” – meséli Sabine Kunst, Brandenburg hivatalban lévő kultuszminiszter asszonya. „Idén ismét emelkedett a támogatás, így a zenekar jelenleg 1,65 millió euróban részesül.” Brandenburg tartomány kezdettől fogva a Filmzenekar támogatói között volt, és támogatása összegét az elmúlt években többször is megemelte. Beyer számára egyértelmű, hogy az olyan kedvező változások, mint amelyek 2010 óta történtek, csak akkor lehetségesek, ha a zenekar kiváló kapcsolatokat ápol a politikusokkal, és négy szem közt is tud velük beszélni.

Brandenburgban még tényleg számít az adott szó, és ígéretüket be is tartották, meséli Beyer. A teljes tartományi kormány kiállt az ügy mellett, mert felismerte, hogy a Babelsbergi Filmzenekar egyedülálló értéket képvisel, és az egész tartomány kulturális cégéreként és nagyköveteként működik. Ha Brandenburg külföldön képviselheti magát, ott a Babelsbergi Filmzenekar is jelen van. „Határozottan megvan bennünk az, ami a tartomány kulturális életét jellemzi.” Beyer nem utolsó sorban konkrétan azokra a korszakalkotó némafilmekre gondol, amelyek Babelsbergben készültek, köztük a *Metropolis* és a *Nosferatu*. Ezeket a kulturális gyöngyszemeket élőzené-

vel is elő lehetne adni a Babelsbergi Filmzenekar közreműködésével. És ha a némafilmek zenei kísérete bárhol a világon ismeretlen területnek számít, ott a zenekar szívesen adja át hosszú évek során szerzett tapasztalatát. A tartományi kormányzat számára ez is meglepetésnek számított, és a zenekarnak ezzel az érveléssel is sikerült hangsúlyoznia fennmaradása fontosságát.

A zenekar mindemellett nagy közkezdveltségnek örvend. „Mindenkinek érzi a zenekaron belüli hihetetlen összetartást” – meséli örömmel Beyer, különös tekintettel arra, hogy mindez a nem éppen magas fizetések ellenére jellemző a zenekarra. „Ez a majdnem családi hangulat és közösségi szellem sok producerre és ügyfélre is átragad, akik ennek köszönhetően jól érzik magukat nálunk.” Az ilyen hozzáállás pedig a nehéz időszakok átvészelését is könnyebbé teszi, akkor is, ha ezt a tényezőt még mindig sokan alábecsülik.

Sabine Kunst, Brandenburg jelenlegi kultuszminisztere számára egyértelmű, hogy a zenekar létrejötté és indulásának története egy „figyelemre méltó művészi profil” alapjául szolgál, különös tekintettel a szimfonikus és populáris zene összekapcsolására. „Az említett profil abban nyilvánul meg, hogy a

zenekar a klasszikus szimfonikus zenekar hangszerei mellett a modern bigband felszereltséghez szükséges eszközökkel is rendelkezik. A zenekar mindemellett nemzetközi szinten is keresett, és nagy ismertségnek örvend, tehát nagymértékben hozzájárul Brandenburg nemzetközi megítéléséhez.” A miniszter asszony ezenkívül utalt a zenekar tartományban folytatott sokrétű tevékenységére, így a wittenbergi Elba-térség fesztiválon és a berlini „Classic Open Air” fesztiválon való részvételle is.

Meg kell említeni továbbá, hogy a zenekar rendszeresen fellép cross-over és film-live koncerteken is. Mindezek elég indokot szolgáltatnak a kultuszminiszter asszony számára, hogy kiálljon a zenekar mellett: „a jelentős mértékben megnövelt finanszírozással a tartomány hozzájárul a zenekar működésének biztosításához. Célunk, hogy ez a támogatás megmaradjon. Azonban egyértelmű az is, hogy a zenekarnak az állami támogatás mellett önállóan is képesnek kell lennie anyagi eszközök előteremtésére, amihez a különleges profil és a közönség szeretete jó alapot biztosít.”

(*Das Orchester 2015/9 –
Köszönjük a közlés jogát!*)

Sven Scherz-Schade

Hurrá, még életben vagyunk!

A válság ellenére

Van, aki azt mondja, „túléltük a válságot”, van, aki azt, „ezen túl vagyunk, a következő biztosan nemsokára érkezik”. A német zenekarok egy része bizonytalan jövő előtt áll, és egy részüknek a közelmúltat is számba kell venniük. Az utóbbi évtizedekben volt mitől tartaniuk, hiszen voltak zenekarok, amelyek megszűntetésre vagy összevonásra kerültek. És vannak zenekarok, amelyek szinte változatlanul kerültek ki a válságból. Hogyan sikerült nekik? A politikai körökben folytatott ügyes lobbival? A közönség és a nyilvánosság támogatásával? Vagy csupán „szerencsájük volt”? Az ő és a kevésbé „szerencsés” zenekarok tapasztalataiból mi is tanulhatunk.

Nem, nincsenek csodaszerek és patent megoldások. Ha a zenekar túlélése a tét, akkor így vagy úgy, de küzdeni kell. A zenekarok egy része kivonul a barikádokra, sztrájkot és ellenállást hirdet, másik fele pedig éppen piaci értékét hangsúlyozza a válság idején. A küzdelem két módja természetesen nem zárja ki egymást.

A kulturális menedzsment terén – akárcsak a gazdasági életben – a jó, közismert és nagy

márkanév már fél siker. Ha például a Babelsbergi Filmzenekar neve kerül szóba, a berlini/brandenburgi klasszikuszene-kedvelők fejében rögtön elkezd „pörögni a film”. Noha a potsdami zenekar számos fellépésének semmi köze a filmhez vagy mozihoz, a filmzenekar elnevezés bizonyos szinten garantálja, hogy a nagyközönség pozitív képet alkosson róla. Már ez önmagában is segítséget jelenthet, amikor közel tíz évvel ezelőtt a Bran-

denburgi Kultuszminisztérium meg akarta vonni a támogatást a filmzenekartól, és a zenekarnak meg kellett védenie magát. Ha a médiában elterjed a megszorító intézkedés híre, az emberek annál inkább odafigyelnek, minél ismertebb számukra az érintett kulturális intézmény.

Ugyanilyen egyszerűen működik ez a politikusok esetében is. Már az is hasznos lehet, ha a képviselők akár csak a zenekar nevét megjegyzik. Természetesen nem azokról a politikusokról van szó, akik a kultúrpolitika terén dolgoznak, hiszen ők általában megfelelően tájékozottak, és ismerik a kultúra képviselőit, hanem a más területeken dolgozókról. A frakciógyűléseken gyakran szükség van többségi szavazataikra. 2005 nyarán a Babelsbergi Filmzenekar esetében éppen ez történt. A tartományi gyűlés kulturális bizottsága erőteljesen szembeszállt a tartományi kormány tervével, és a pénzügyekért felelős képviselőket végül a hatékonyság érveléssel sikerült is meggyőzniük, hiszen a Babelsbergi Filmzenekar költségvetésének 55 százalékát

